

Ερμηνεία της ευχής του αγίου Εφραίμ του Σύρου «Κύριε και Δέσποτα της ζωής μου» Μέρος 9ο και τελευταίο.

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη](#)

To Bellevue Garden , 1880

- Εντουάρ Μανέ (1832-1883)-Πηγή: topofart.com

Δούλος και αδελφός

Και το τέταρτο είναι πολύ ωραίο. Να το ξαναπώ, για να δείτε δύο λέξεις: «Κύριε και Δέσποτα της ζωής μου, πνεύμα αργίας, περιεργείας, φιλαρχίας και αργολογίας μη μοι δως». Δεν θα το σχολιάσουμε αυτό. «Πνεύμα δε σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονής και αγάπης χάρισάι μοι τω σω δούλω. Ναι, Κύριε, δώρησαί μοι του οράν τα εμά πταίσματα και μη κατακρίνειν τον αδελφόν μου».

Ενώπιον του Θεού ο χριστιανός είναι δούλος και δίπλα στον πλησίον είναι αδελφός. Σε αυτό μας καλεί η Εκκλησία, όχι μόνον τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή αλλά πάντοτε. Να λέμε «δούλοι αχρείοί εσμεν, ότι ο ωφείλομεν ποιήσαι πεποιήκαμεν» (Λουκ. 17,10). Τελικά, και τα καλά που κάνουμε είναι αυτά που πρέπει να κάνουμε, γιατί είμαστε άχρηστοι δούλοι. Το λέει ο απόστολος Παύλος. Να αισθανθεί καθένας ενώπιον του Θεού την ταπείνωση του δούλου και δίπλα στον πλησίον τη χαρά του αδελφού.

Έτσι αν ξεκινήσουμε την πορεία μας την πνευματική, με αυτό το φρόνημα και σε

αυτό το πνεύμα αν την αναβαπτίσουμε, θα μπορέσουμε, αγαπητοί μου αδελφοί, να προχωρήσουμε από το ήθος, όπως είπαμε προηγουμένως, στην κατάσταση των αρετών. Τότε ο Θεός θα δώσει αυτές οι αρετές να διακρίνουν και τη ζωή του καθενός μας σε κάποιο βαθμό, αλλά κυρίως θα δώσει να ανθίσουν στο έδαφος των πνευματικών κοινοτήτων μας, της ίδιας μας της Εκκλησίας. Αν ζούσαμε ως Εκκλησία αυτήν τη καθαρότητα, δεν θα χρειαζόταν να μιλάμε για κάθαρση. Όταν στην Εκκλησία μας κυριαρχεί η σωφροσύνη, η ταπεινοφροσύνη, η υπομονή και η αγάπη, τότε τι θέση έχει η λεγόμενη κάθαρση; Τότε δεν θα ήμασταν Εκκλησία που της απαιτούν κάθαρση, αλλά θα ήμασταν κοινωνία που θα χόρταινε από γνήσια μαρτυρία.

Ξεκίνησα λέγοντας ότι μας μένουν ακόμη δύο εβδομάδες Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Δύο εβδομάδες συνεχούς ευλογημένου επηρεασμού της ψυχής μας από την ευλογία αυτής της προσευχής και των αληθειών της. Να δώσει ο Θεός η προσευχή του οσίου Εφραίμ να είναι μία προσευχή που αυτός μεν την έγραψε, εμείς όμως ως Εκκλησία και πρόσωπα τη ζούμε. Μία προσευχή που θα βγαίνει από την καρδιά μας, θα βγαίνει όμως και από τη ζωή μας.

Τότε, καθώς θα φθάνουμε στο Πάσχα, η ψυχή μας θα είναι έτοιμη και καθαρή σαν τον κενό τάφο να δεχθεί τον Αναστημένο Χριστό. Να δώσει λοιπόν ο Θεός πλούσια την ευλογία Του και κατά το υπόλοιπο διάστημα της Τεσσαρακοστής, και όλους να μας αξιώσει πανέτοιμοι, η μάλλον όσο το δυνατόν έτοιμοι, να μπούμε μέσα στο κανάλι αυτό το ευλογημένο, σε αυτόν τον μετασχηματιστή της Μεγάλης Εβδομάδος, για να φθάσουμε ενωμένοι και αγαπημένοι ενώπιόν του Θεού ως δούλοι και μεταξύ μας ως αδελφοί, για να μπορέσουμε όλοι μαζί και ο καθένας ξεχωριστά να τον αντικρύσουμε Αναστάντα.

Αμήν.

Πηγή: users.uoa.gr